

Und fallt dem Läu i d' Syte. —

„ Gott wülchem, „ heist's, „ ihr Lüte! „

Chor. Christlich, müethig, &c.

II.

Der Schnabelschue, der Harnischma,

Die Chöpf mit Halm und Füsche,

Ischt al's verirrert, pütscht grüslig. —

Im Trüebe — n — ischt guet fische.

Si schwynt, si fallt die trugig Schaar:

„ Hent doch, o Brüder! noh chli dar,

I's tusigs Herrgets Name. —

Sischt bald iez us und Ane. „

Chor. Christlich, muethig, &c.

12.

Das ysig G'wand und d' Sunne — n — aub

Chued si gar hell schiniere. —

Das häyst chli meh, as 's Nochers Frau

Am Arm i d' Schatte fuehre.

Churz, d' Schwyzer hend si g'flopset scho. —

Herr Junker Hans schrent: „ Mordio!

Wo, Lüfel! sind die Hängschte? „

Was flich cha, flichd scho längschte.

Chor. Christlich, muethig, &c.

13.

Der Herzig ischt j'verbarme g'sy:

(D' Chronock will ihn suscht lobe)

Hed halt sih inäh loh e chli